

[Socialministeren]

Ved lov nr. 257 af 8. juni 1978 om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforsorg m. v. er åndssvageforsorgens institutioner fra 1. januar 1980 overdraget til amtskommunerne.

Dette indebærer, at amtskommunerne har overtaget driftsansvaret for institutionerne, samt at personalet er overgået til amtskommunal ansættelse.

Herefter foregår forhandlinger om løn og andre ansættelsesvilkår, herunder uddannelse i arbejdstiden, for institutionernes personale mellem Amtsrådsforeningen og personaleorganisationerne. Socialministeren har således ingen adkomst til at gribe ind i personalekonflikten på bl. a. institutionen Svaneparken.

Spm. nr. 1177

Til *arbejdsministeren* (14/8 80) af:

Tyroll (VS):

»Vil ministeren som den ansvarlige minister for regeringens overenskomstdiktat være finansministeren behjælpelig med – på trods af diktatet – at finde veje til en løsning af de lønproblemer, der har gjort arbejdsforholdene på institution Svaneparken så umulige, at personalet har set sig nødsaget til at nedlægge arbejdet?«

Begrundelse

Det er indlysende, at de dårlige aflønningsforhold ved institutionen Svaneparken er hovedårsag til de problemer, der for tiden er på stedet. Der mangler bl. a. uddannede pædagoger, der skulle sikre rimelige og ansvarlige forhold for patienterne på daginstitutionerne. Det er helt uanstændigt at angribe de strejkende for deres aktion. Angrebene må rettes mod de ansvarlige myndigheder. Der er helt klart grænser for, hvilke forringelser i patienternes forhold der kan accepteres. Ansvaret ligger hos de myndigheder, som ikke har villet indse situationens alvor.

Konflikten er kun et nyt eksempel på det umulige i den statslige lønpolitik, en opfattelse, der jo også har vundet indpas hos et fremstående fagligt medlem af den socialdemokratiske folketingsgruppe. De mange statslige overenskomstdiktater har i allerhøjeste grad medvirket til at skabe de uacceptable forhold. Derfor melder problemerne sig

også flere og flere steder – især hvor der er stive lønssystemer. De er helt utidssvarende. Et andet tydeligt eksempel på dette er tjenestemændenes krav om strejkeret og deres opsigelse af hovedaftalen for at opnå en sådan strejkeret.

Der er således ingen tvivl om, at lovdiktatet fra overenskomstssituationen må fjernes snarest muligt, og at der indtil da må findes veje til at løse problemerne, sådan som det er sket f. eks. for flyveledernes vedkommende. Desuden er det jo bemærkelsesværdigt, at der kun har kunnet findes løsninger, når det drejer sig om den ny arbejdende formand for bestyrelsen i D.O.N.G. – blot ved at give ham en titel mere. Her var der opfindsomhed. Er den der også, når det drejer sig om de mange patienters og ansattes vilkår for at komme til at fungere rimeligt?

Besvarelse (20/8 80):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Idet jeg går ud fra, at der ved spørgsmålet om problemerne omkring arbejdsforholdene på institutionen Svaneparken hentydes til lønproblemer, der er opstået på grund af loven af 1979 om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v., kan jeg sige, at loven på visse nærmere angivne vilkår forlænger samtlige kollektive overenskomster og aftaler i 2 år, og således gælder generelt for hele arbejdsmarkedet, såvel den private som den offentlige sektor.

Det kan derfor efter min opfattelse ikke være rimeligt at tage initiativ til en ændring af denne lov for en enkelt gruppes vedkommende.

Spm. nr. 1178

Til *landbrugsministeren* (14/8 80) af:

Grove (KF):

»Hvad er ministerens kommentar til, at arbejdsministeren har tiltrådt, at landbrugets traktorer fra årsskiftet skal være forsynet med styrsikkert førerhus/førerværn?«

Begrundelse

Ved årsskiftet udløber dispensationen for landmændene til at anvende traktorer uden styrsikkert førerhus/førerværn. På landsplan drejer det sig om ca. 60.000 traktorer, og hvis